

będącego obywatelem państwa trzeciego ojca niepełnoletniej obywatelki Unii przebywającej głównie w innym państwie członkowskim Unii wraz z matką ze względu na jej działalność zawodową?

D. W przedmiocie art. 21 ust. 1 TFUE w związku z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności

W przypadku, gdyby art. 6 ust. 1 lub 3 TUE nie pozwalały na udzielenie skarżącemu europejskiego prawa pobytu: czy w rozwinięciu orzecznictwa Trybunału w sprawie Zhu i Chen (wyrok z dnia 19 października 2004 r. w sprawie C-200/02, Zb.Orz. s. I-9925, pkt 45-47), z prawa do swobodnego przemieszczania się niepełnoletniej obywatelki Unii przebywającej głównie w innym państwie członkowskim Unii wraz z matką ze względu na jej działalność zawodową można na podstawie art. 21 ust. 1 TFUE, w danym przypadku w świetle art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, wywieść w przypadku ojca będącego obywatelem państwa trzeciego europejskie prawo pobytu w państwie pochodzenia dziecka celem skutecznego wykonania prawa opieki?

E. W przedmiocie art. 10 dyrektywy 2004/38/WE

W przypadku, gdyby uznane zostało europejskie prawo pobytu: czy rodzic będący obywatelem państwa członkowskiego ma w sytuacji skarżącego prawo do uzyskania „karty pobytowej członka rodziny obywatela Unii”, w danym przypadku na podstawie art. 10 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) — Dz.U. L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 31 stycznia 2011 r. — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst przeciwko Deutsche Bank

(Sprawa C-44/11)

(2011/C 145/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Strona pozwana: Deutsche Bank.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zarządzanie majątkiem w postaci papierów wartościowych (zarządzanie portfelem), w ramach którego podatnik podejmuje w oparciu o własne uznanie odpłatnie decyzje o kupnie i sprzedaży papierów wartościowych oraz decyzje te wykonuje, dokonując zakupu i sprzedaży papierów wartościowych, jest zwolnione z podatku

— tylko jako zarządzanie specjalnym funduszem inwestycyjnym na rzecz większej liczby inwestorów łącznie na podstawie art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady (WE) 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹), czy też

— jako indywidualne zarządzanie portfelem dla pojedynczych inwestorów na podstawie art. 135 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE (transakcja, której przedmiotem są papiery wartościowe, bądź pośrednictwo w takiej transakcji)?

2) Jakie znaczenie w ramach określania głównego i pomocniczego świadczenia ma okoliczność, że świadczenie pomocnicze nie stanowi dla klientów celu samego w sobie, lecz jedynie środek umożliwiający skorzystanie z głównego świadczenia usługodawcy na jak najlepszych warunkach, względem okoliczności, iż wynagrodzenie z tytułu świadczenia pomocniczego jest obliczane odrębnie i istnieje możliwość jego wykonania przed osoby trzecie?

3) Czy zakres zastosowania art. 56 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/112/WE obejmuje jedynie świadczenia wskazane w art. 135 ust. 1 lit. a)-g) dyrektywy 2006/112/WE, czy też również zarządzanie majątkiem w postaci papierów wartościowych (zarządzanie portfelem), nawet jeśli transakcja ta nie należy do zakresu zastosowania tego ostatniego przepisu?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 3 lutego 2011 r. — Content Services Ltd przeciwko Bundesarbeitskammer

(Sprawa C-49/11)

(2011/C 145/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Content Services Ltd.

Strona pozwana: Bundesarbeitskammer

Pytanie prejudycjalne

Czy wymóg określony w art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie zawierania umów na odległość⁽¹⁾, zgodnie z którym konsument musi otrzymać potwierdzenie określonych tam informacji na trwałym, dostępnym dla niego nośniku, chyba że informacje te zostały wcześniej przekazane konsumentowi przed zawarciem umowy na wspomnianym trwałym i dostępnym nośniku, jest spełniony wówczas, gdy informacje te są udostępniane za pomocą odsyłającego do strony internetowej przedsiębiorcy hiperlinku znajdującego się w tekście, który konsument musi oznaczyć haczykiem jako przeczytany, by móc zawrzeć umowę?

(¹) Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz. U. L 144, s. 19).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 lutego 2011 r. — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-56/11)

(2011/C 145/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Strona pozwana: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze uregulowany w art. 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia nr 2100/94⁽¹⁾ i art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1768/95⁽²⁾ powstaje tylko wówczas, kiedy podmiot świadczący usługi przygotowawcze otrzyma od posiadacza prawa do ochrony odmiany żądanie dostarczenia informacji przed upływem roku gospodarczego, którego dotyczy żądanie (lub ostatniego roku gospodarczego, jeżeli żądanie dotyczy wielu lat)?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy żądanie dostarczenia informacji zostaje „złożone z zachowaniem terminu” już wtedy, kiedy posiadacz prawa do ochrony odmiany twierdzi w swoim żądaniu, że dysponuje przesłankami wskazującymi na to, że w celu wprowadzenia do uprawy materiału ze zbioru podmiot świadczący

usługi przygotowawcze przetworzył lub zamierza przetworzyć materiał ze zbioru, który rolnik wskazany imiennie w żądaniu wytworzył przez uprawę materiału rozmnożeniowego odmiany chronionej, czy też należy ponadto w żądaniu dostarczenia informacji przedstawić podmiotowi świadczącemu usługi przygotowawcze dowód na istnienie przytoczonych przesłanek (np. poprzez przesłanie kopii oświadczenia rolnika o wprowadzeniu do uprawy materiału ze zbioru)?

3) Czy przesłanki stanowiące podstawę obowiązku dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze mogą wynikać z tego, że podmiot świadczący usługi przygotowawcze jako pełnomocnik posiadacza prawa do ochrony odmiany wykonuje umowę w sprawie rozmnażania dotyczącą produkcji nasion handlowych odmiany chronionej, którą posiadacz prawa do ochrony odmiany zawarł z rolnikiem dokonującym rozmnożenia, jeżeli i ponieważ rolnik w ramach wykonywania powyższej umowy faktycznie uzyskuje możliwość wykorzystania części materiału siewnego rozmnożeniowego do jego wprowadzenia do uprawy?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin; Dz.U. L 227, s. 1.

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolno przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin; Dz.U. L 173, s. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Landessozialgericht (Niemcy) w dniu 10 lutego 2011 r. — Florence Feyerbacher przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-62/11)

(2011/C 145/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessisches Landessozialgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Florence Feyerbacher

Strona pozwana: Land Hessen

Pytania prejudycjalne

1) Czy umowa z dnia 18 września 1998 r. zawarta pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) w sprawie siedziby EBC (umowa w sprawie siedziby) stanowi część prawa unijnego, któremu przysługuje pierwszeństwo stosowania wobec prawa krajowego, czy jest ona umową prawa międzynarodowego?